

3 Μαρτίου, 1995

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

STYLSON ENGINEERING CO. LTD.

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ ΔΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΑΥΤΟΥ
ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 521/92)

5 Προσφορές — Απόφαση κατακύρωσης — Πρέπει να φέρει όπως κάθε διοικητική πράξη, ημερομηνία έκδοσης καθώς και υπογραφές των μελών του συλλογικού οργάνου που την εκδίδει — Αρμόδιος φορέας για όλες τις προσφορές του δημοσίου είναι σύμφωνα με τον Καν. 19 των Κανονισμών Αποθηκών το Κεντρικό Συμβούλιο Προσφορών — Ανύπαρκτο πρακτικό απόφασης του Κ.Σ.Π. για κατακύρωση προσφορών καθιστά άκυρη την απόφαση.

10 Προσφορές — Κανονισμός 19(β) των Κανονισμών Αποθηκών — Υπουργική Επιτροπή Προσφορών — Αρμοδιότητα — Αποφασίζει εφόσον οι προσφορές ξεπερνούν το ΛΚ1.000.000 ή εφόσον υπάρχει διαφωνία για προσφορές μεταξύ ΛΚ500.000 και ΛΚ1.000.000 — Αναρμόδια αποφάσισε η Υπουργική Επιτροπή Προσφορών στην παρούσα περίπτωση.

15 Με την προσφυγή αυτή προσβλήθηκε η απόφαση κατακύρωσης των προσφορών για προμήθεια 3 αυτοκινούμενων κλιμάκων για την εξυπηρέτηση επιβατών (self-propelled passenger steps) στην ενδιαφερόμενη εταιρεία αντί στους αιτητές.

20 Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

1. Ο Κανονισμός 20(η) προβλέπει, αναφορικά με τις εργασίες του Κ.Σ.Π., ότι 4 μέλη του αποτελούν απαραίτητα. Σε περίπτωση όμως, όπως η παρούσα, που ο αριθμός των μελών τα οποία ήταν παρόντα αντιστοιχεί με την απαραίτητα για τη λήψη απόφασης χρειάζεται πλειοψηφία 3 ψήφων περιλαμβανομένης και εκείνης του Προέδρου του Συμβουλίου. Αν δεν εξασφαλισθεί η απαιτούμενη πλειοψηφία το θέμα παραπέμπεται από τον Πρόεδρο του Συμβουλίου στον Υπουργό για οδηγίες.

Αυτό συνέβηκε και στην παρούσα περίπτωση. Ωστόσο από την ημερομηνία της απόφασης του Υπουργού μέχρι την ημερομηνία που ειδοποιήθηκε η ενδιαφερόμενη εταιρεία δεν υπάρχει μαρτυρία που να αποδειχνει ότι πραγματοποιήθηκε συνεδρίαση του Κ.Σ.Π. που πήρε, στο πλαίσιο των οδηγιών, την απόφαση κατακύρωσης και με ποίαν αιτιολογία. Ούτε γνωρίζει το Δικαστήριο γιατί αφέθηκε η κατακύρωση της τρίτης κλίμακας για αργότερα. Το κενό, όπως είδαμε, επεκτείνεται και σε αυτή την περίπτωση. Ομολογείται μάλιστα ότι δεν υφίσταται απόφαση.

Η διοικητική πράξη πρέπει να φέρει ημερομηνία έκδοσης και την υπογραφή των μελών του συλλογικού οργάνου που την εξέδωσε. Μόνο έτσι κατοχυρώνεται η ύπαρξη και το περιεχόμενο της και αποκλείεται οποιαδήποτε αμφισβήτηση ή υπόνοια για αυθαιρεσία.

Η ακόμη η ανάληψη αποφασιστικής αρμοδιότητας από άλλο όργανο. Αυτό δεν προκύπτει μόνο από τις γενικές αρχές του δικαίου αλλά είναι θεσμοθετημένο και από τους Κανονισμούς Αποθηκών. Ο Καν.19 καθιερώνει το Κ.Σ.Π. σαν το "αρμοδίον φορέα για όλες τις προσφορές του δημοσίου".

Ενώ ο Καν. 25(β) επιβάλλει την τήρηση βιβλίου πρακτικών. Τα δε πρακτικά υπογράφονται από τον Πρόεδρο και κοινοποιούνται σε όλα τα μέλη.

2. Αναφορικά με την κατακύρωση της τρίτης κλίμακας, σύμφωνα με τον Καν. 19(β) η Υ.Ε.Π. έχει δικαιοδοσία μόνο για προσφορές που ξεπερνούν το ΑΚ1.000.000 ή για προσφορές μεταξύ ΑΚ500.000 μέχρι ΑΚ1.000.000 όπου υπάρχει διαφωνία, οπότεν το θέμα παραπέμπεται σε αυτήν "με σχετική έκθεση εισηγήσεων" από τον Πρόεδρο του Κ.Σ.Π. Εδώ το θέμα δεν είχε σταλεί στην Υπουργική Επιτροπή όπως διαλαμβάνει ο Καν. 19(β), ούτε το ποσό έφτανε τα όρια που θέτει. Έτσι, εν πάση περιπτώσει, αναρμόδια αποφάσισε η Υ.Ε.Π. Αλλά όπως ειπώθηκε η έλλειψη

απόφασης και ή πρακτικών οδηγεί στο συμπέρασμα πως είναι επιβεβλημένη η ακύρωση της πράξης.

Η προσφυγή επιτυγχάνει με ΑΚ150 έξοδα.

5

Αναφερόμενη υπόθεση:

Done Investments Ltd v. Συμβουλίου Βελτιώσεως Αγίας Νάπας και Άλλου (1989) 3 Α.Α.Δ. 741.

10

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία κατακύρωσαν τις προσφορές για την προμήθεια 3 αυτοκινούμενων κλιμάκων για την αξυπηρέτηση επιβατών (self-propelled passenger steps) στην ενδιαφερόμενη εταιρεία, αντί στους αιτητές.

15

Α. Σ. Αγγελίδης, για τους Αιτητές.

20

Γ. Λαζάρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

25

ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Το καλοκαίρι του 1992 αναμενόταν αυξημένη επιβατική κίνηση στους αερολιμένες. Για τη διευκόλυνση της εύρυθμης λειτουργίας της αεροπορικής συγκοινωνίας το Υπουργικό Συμβούλιο έκρινε απαραίτητη την αγορά του αναγκαίου μηχανικού εξοπλισμού. Σχετική είναι η απόφαση με αρ. 37.018 της 27/2/92. Για το σκοπό αυτό προκηρύχθηκε δημόσιος διαγωνισμός (προσφ. αρ. 21/92). Ζητήθηκε από 19 οίκους, μεταξύ των οποίων και η αιτήτρια εταιρεία, να υποβάλουν προσφορές. Στάληκαν σε όλους οι όροι διακήρυξης, οι τεχνικές προδιαγραφές και τα άλλα έγγραφα του διαγωνισμού. Είναι συνημμένα στην ένσταση.

30

35

Το κονδύλι D (Item D) των προσφορών αφορούσε την προμήθεια 3 αυτοκινούμενων κλιμάκων για την εξυπηρέτηση επιβατών (self-propelled passenger steps). Υπό τις συνθήκες που θα καταγράψω στη συνέχεια η κατακύρωσή τους έγινε στην ενδιαφερόμενη εταιρεία. Θα μπορούσε εδώ να σημειωθεί ότι η εταιρεία αυτή παρίστατο αρχικά με δικηγόρο. Δε συμμορφώθηκε όμως με τις οδηγίες μου να καταθέσει αγόρευση, ούτε έλαβε μέρος διαφορετικά στη διαδικασία. Η αιτήτρια εταιρεία, που συμμετέχε στο διαγωνισμό, θεωρεί το αποτέλεσμα νομικά διαβλη-

40

τό. Και επιδιώκει με την κρινόμενη αίτηση ακύρωσή του.

Όπως προκύπτει από την παραπάνω απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου και τα λοιπά στοιχεία η ανάγκη για αγορά νέου υλικού ήταν επείγουσα. Αυτό αντανακλάται στα έγγραφα του διαγωνισμού. Στην πρώτη κιόλας σελίδα υπάρχει σημείωση σε περιόπτη θέση που επισύρει την προσοχή των προσφοροδοτών στον όρο που διέπει την παράδοση και που βρίσκεται στις σελίδες 12 και 17. Είναι διατυπωμένος στα αγγλικά, όπως άλλωστε όλα τα έγγραφα (που θα μπορούσε και έπρεπε να ήταν στα ελληνικά) ως εξής: "Earliest possible delivery is considered of extreme importance and it will be a decisive factor in awarding the contract".

Μετά την αποσφράγισή τους, οι προσφορές δόθηκαν στο Τμήμα Ηλεκτρομηχανολογικών Υπηρεσιών για αξιολόγηση. Από τις τρεις που ξεχώρισαν η μία υποβλήθηκε από την αιτήτρια εταιρεία. Η προσφορά της ήταν για £26.500 τη μονάδα με παράδοση τα μέσα Σεπτεμβρίου. Άλλη προσφορά ήταν κατά £500 ακριβότερη με τον ίδιο χρόνο παράδοσης. Οι κλίμακες που θα προμήθευαν και οι δύο αυτοί διαγωνισθέντες κατασκευάζονται επιτοπίως. Της ενδιαφερόμενης εταιρείας είναι γαλλικής κατασκευής, αλλά ακριβότερη. Στοιχίζει £41.806 η κάθε σκάλα. Θα μπορούσε όμως να ανταποκριθεί πιό έγκαιρα παραδίνοντας τις δύο σκάλες το Μάιο του 1992 και την τρίτη τον Ιούνιο του ίδιου χρόνου.

Στην έκθεσή του (παράρτημα 5) το Τμήμα εισηγήθηκε την πρόκριση της ακριβότερης προσφοράς λόγω της ποιοτικής υπεροχής του προσφερόμενου προϊόντος και της εκπλήρωσης του όρου παράδοσης. Στο ίδιο έγγραφο επισημάνθηκε ότι δύο άλλες σκάλες της ίδιας κατασκευής, που αγοράστηκαν το 1973, εξακολουθούν να είναι σε χρήση "rendering excellent services". Αναφέρομαι στην παρατήρηση αυτή διότι επικρίθηκε από το δικηγόρο της αιτήτριας, παράλληλα με το σχόλιο ότι οι κλίμακες της ενδιαφερομένης είναι πιο προηγμένης τεχνολογίας, σαν εξωγενές στοιχείο που στοιχειοθετεί άνιση μεταχείριση σε βάρος της αιτήτριας. Την εισήγηση του Τμήματος επικρότησε σε συνεδρίαση της στις 6/4/92 και η Τεχνική Επιτροπή Προσφορών (παράρτημα X1 στην πρώτη απόφαση της αιτηρίας).

Στις 22/4/92 ο Πρόεδρος του Κεντρικού Συμβουλίου Προσφορών έγραψε στο Τμήμα γνωστοποιώντας απόφαση του Συμβουλίου (κατά τα γραφόμενά του) να αγοράσει δύο σκάλες από την ενδιαφερομένη (παράρτημα 6). Στη συνέχεια στις 28/4/92 ενημερώθηκε γραπτώς η εταιρεία αυτή. Για να ακολουθήσει την

επομένη η υπογραφή συμβολαίου. Η τρίτη σκάλα κατακυρώθηκε πάλιν στην ενδιαφερομένη, αφού προηγουμένως ενημερώθηκε το Τμήμα και μέσω αυτού η εταιρεία. Επισημαίνω ότι στη σχετική αλληλογραφία δεν γίνεται αναφορά σε απόφαση του Συμβουλίου, όπως αναφέρει η παράγραφος 6 της Ένστασης, αλλά της Υπουργικής Επιτροπής Προσφορών (παράρτημα 8).

10 Για το τι συνέβηκε στο μεταξύ είναι αποκαλυπτικά και μας διαφωτίζουν τα έγγραφα που είναι σημειωμένα Χ2 έως Χ5. Ο κ. Αγγελίδης φρόντισε να κατατεθούν ύστερα από έρευνα των στοιχείων που έκαμε, τα οποία είχε στα χέρια της η διοίκηση. Από την πλευρά του ο κ. Λαζάρου βεβαίωσε ότι προσκομίστηκαν περιλαμβανομένων των πιο πάνω - όλα τα έγγραφα που έχουν σχέση με την υπόθεση. Από το παράρτημα Χ2 προκύπτει 15 πως αναβλήθηκε η λήψη απόφασης για να εξεταστούν πρώτα επιτοπίως οι υφιστάμενες κλίμακες.

20 Σημαντικό είναι το παράρτημα Χ3. Δείχνει τις διαφωνίες των μελών του Συμβουλίου που οδήγησαν σε αδιέξοδο. Διαπιστώνεται πως δεν εξασφαλίστηκε η απαιτούμενη από τους Κανονισμούς Αποθηκών πλειοψηφία για τη λήψη απόφασης. Έτσι το θέμα παραπέμφθηκε στον Υπουργό Οικονομικών για οδηγίες όπως προβλέπει ο Καν. 20 (η). Το ουσιαστικό μέρος του πρακτικού έχει ως εξής:

25 "Ο Πρόεδρος εξέφρασε τη θέση ότι με βάση το λεκτικό του σχετικού όρου της προσφοράς σε ότι αφορά την παράδοση αλλά και την ποιότητα και ανωτερότητα του εισαγόμενου εξοπλισμού σε σχέση με τα ντόπια, το Συμβούλιο δεν έχει άλλη 30 εκλογή από το να κατακυρώσει την προσφορά στους κους Δημητρίου (ενδιαφερόμενη εταιρεία).

35 Τα υπόλοιπα μέλη εκτός του εκπροσώπου του Υπουργείου Συγκοινωνιών και Έργων ψήφισαν όπως πιο κάτω:

Α. Ιωάννου - 2 από τους κ.κ. Δημητρίου και 1 από Σαζεΐδη
Α. Γεωργιάδης - 2 από Stylson και 1 από Δημητρίου
Ν. Σανταμά - 2 Κυπριακά και 1 από Δημητρίου

40 Με βάση τις θέσεις των μελών του Συμβουλίου όπως αναφέρονται πιο πάνω δε λαμβάνεται απόφαση και το θέμα θα πρέπει να υποβληθεί στον Υπουργό Οικονομικών για οδηγίες."

Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου κατατόπισε με επιστολή του στις

20/4/92 τον Υπουργό που έγραψε "να αγοραστούν δύο εξωτερικά και ένα κυπριακό". Στις 8/5/92 αποφασίστηκε ομόφωνα, όπως αναφέρει το πρακτικό Χ5, να κατακυρωθεί στην αιτήτρια η τρίτη κλίμακα υπό τον όρο να παραδοθεί το αργότερο μέχρι τέλους Ιουλίου. Πρέπει να λεχθεί στο σημείο αυτό ότι ο Γραμματέας του Κεντρικού Συμβουλίου Προσφορών (Κ.Σ.Π.) προέβη σε ένορκη δήλωση για να πει πως τηλεφώνησε στο διευθύνοντα σύμβουλο της αιτητριάς και του γνωστοποίησε την παραπάνω απόφαση. Ο τελευταίος όμως του είπε πως δεν ήταν σε θέση η εταιρεία του να ανταποκριθεί στο χρονικό αυτό όριο. Ακολούθως ο Γραμματέας ενημέρωσε, έτσι αναφέρει στη δήλωση του, την Υπουργική Επιτροπή Προσφορών "οπότε δόθηκαν οδηγίες για προμήθεια και της τρίτης κλίμακας από το ενδιαφερόμενο μέρος δοθέντος ότι η παράδοση της κλίμακας μετά τον Ιούλιο δε θα εξυπηρετούσε τις πιεστικές ανάγκες των αεροδρομίων".

Είναι γεγονός ότι μετά τις οδηγίες του Υπουργού την 21/4/92 δεν έγινε συνεδρίαση του Κ.Σ.Π. για να παρθεί επίσημα απόφαση για κατακύρωση. Ούτε στην περίπτωση της τρίτης κλίμακας για την οποία έχουμε μόνο την εκ των υστέρων εξήγηση του Γραμματέα. Το κύριο βάρος των επιχειρημάτων της αιτητριάς δόθηκε ακριβώς σε αυτήν την έλλειψη απόφασης κατακύρωσης και την παράλειψη του Συμβουλίου να τηρήσει πρακτικά. Ο δικηγόρος της αιτητριάς, αναφερόμενος στην *Dome Investments Ltd. v. Συμβουλίου Βελτιώσεως Αγίας Νάπας και Άλλου* (1989) 3 Α.Α.Δ. 741, υπέβαλε ότι εφόσον η άσκηση δικαστικού ελέγχου προϋποθέτει την προσκομιδή της διοικητικής απόφασης τα κενά που παρατηρούνται εδώ καθιστούν την ελίδικη απόφαση άκυρη.

Η αιτήτρια υποστήριξε πως η ενέργεια του Υπουργού Οικονομικών ήταν σαν ενδιάμεση πράξη παράνομη. Δεν είχε το χαρακτήρα οδηγίας αλλά διαταγής. Στην απαντητική αγόρευση λέχθηκε ακόμη ότι ο Υπουργός αναρμόδια πήρε ουσιαστικά την απόφαση. Κατακρίθηκε επίσης η διάσπαση της κατακύρωσης σε δύο φάσεις. Και υπογραμμίστηκε ότι η κατακύρωση στην τελευταία περίπτωση έγινε από την Υπουργική Επιτροπή Προσφορών (Υ.Ε.Π.).

Αντικρούοντας τις παραπάνω εισηγήσεις ο κ. Λαζάρου είπε (1) ότι ο διαχωρισμός της προσφοράς και η σταδιακή παράδοση των κλιμάκων δεν απαγορεύεται από τους όρους του διαγωνισμού· (2) η οδηγία του Υπουργού δόθηκε σύμφωνα με τον Καν. 20 (η) και ότι δεν έχει σημασία, από τη σκοπιά της νομιμότητας, αν η ενέργεια του Υπουργού είναι οδηγία ή διαταγή· (3) στην περίπτωση της τρίτης κλίμακας, που παραδεκτά υπάρχει κενό, οφειλόμενο, ως ελέχθη, σε

αβλεψία του Γραμματέα, τα υπόλοιπα στοιχεία πείθουν πως η απόφαση ήταν λογικά επιτρεπτή και (4) ότι δεν παρεισέφρυσε εξωγενές κριτήριο στη λήψη της απόφασης είτε από το περιεχόμενο της αξιολόγησης του Τμήματος ή την ενημέρωση του Υπουργού από τον

5 Πρόεδρο του Κ.Σ.Π. (τεκ. 9 ημερ. 20/4/92).

Δε θα διαφωνούσα με τις δύο τελευταίες παρατηρήσεις. Η χρήση της αξιολόγησης των προσφορών που ετοίμασε το Τμήμα και η κατατοπιστική επιστολή προς τον Υπουργό δεν αποκαλύπτουν

10 οτιδήποτε αξιόμιπτο που θα μόλυνε οποιαδήποτε απόφαση η οποία θα μπορούσε να ληφθεί νόμιμα από το Κ.Σ.Π. Η τελευταία μάλιστα αντανακλά πιστά τη διαδικασία που προηγήθηκε. Εξάλλου για τον καταρτισμό και χρήση έκθεσης αξιολόγησης υπάρχει ρητή πρόβλεψη στους Καν. 30 και 31 των Κανονισμών Αποθηκών.

15

Θα εξετάσω τις υπόλοιπες εισηγήσεις της αιτηρίας υπό ενιαίο πρίσμα γιατί είναι φανερό η μεταξύ τους συνάρτηση. Καλό σημείο εκκίνησης είναι ο Καν. 20(η) στον οποίο αναφέρθηκαν και οι δύο πλευρές. Προβλέπει, αναφορικά με τις εργασίες του

20 Κ.Σ.Π., ότι 4 μέλη του αποτελούν απαρτία. Σε περίπτωση όμως, όπως η παρούσα, που ο αριθμός των μελών τα οποία ήταν παρόντα αντιστοιχεί με την απαρτία για τη λήψη απόφασης χρειάζεται πλειοψηφία 3 ψήφων περιλαμβανομένης και εκείνης του Προέδρου του Συμβουλίου. Αν δεν εξασφαλισθεί η απαιτούμενη

25 πλειοψηφία το θέμα παραπέμπεται από τον Πρόεδρο του Συμβουλίου στον Υπουργό για οδηγίες.

Αυτό συνέβηκε και στην παρούσα περίπτωση. Ωστόσο από την ημερομηνία της απόφασης του Υπουργού μέχρι την ημερομηνία που ειδοποιήθηκε η ενδιαφερόμενη εταιρεία δεν υπάρχει

30 μαρτυρία που να αποδειχνει ότι πραγματοποιήθηκε συνεδρίαση του Κ.Σ.Π. που πήρε, στο πλαίσιο των οδηγιών, την απόφαση κατακύρωσης και με ποίαν αιτιολογία. Ούτε γνωρίζουμε γιατί αφέθηκε η κατακύρωση της τρίτης κλίμακας για αργότερα. Το

35 κενό, όπως είδαμε, επεκτείνεται και σε αυτή την περίπτωση. Ομολογείται μάλιστα ότι δεν υφίσταται απόφαση.

Η διοικητική πράξη πρέπει να φέρει ημερομηνία έκδοσης και την υπογραφή των μελών του συλλογικού οργάνου που την εξέδωσε. Μόνο έτσι κατοχυρώνεται η ύπαρξη και το περιεχόμενό της και αποκλείεται οποιαδήποτε αμφισβήτηση ή υπόνοια για αυθαιρεσία. Ή ακόμη η ανάληψη αποφασιστικής αρμοδιότητας από άλλο όργανο. Αυτό δεν προκύπτει μόνο από τις γενικές αρχές του δικαίου αλλά είναι θεσμοθετημένο και από τους Κανονισμούς Απο-

40

θηκών. Ο Καν. 19 καθιερώνει το Κ.Σ.Π. σαν το "αρμόδιο φορέα για όλες τις προσφορές του δημοσίου". Ενώ ο Καν. 25(β) επιβάλλει την τήρηση βιβλίου πρακτικών. Τα δε πρακτικά υπογράφονται από τον Πρόεδρο και κοινοποιούνται σε όλα τα μέλη.

5

Δεν μπορώ να αποδεχθώ την εισήγηση των καθών ότι είναι θεμιτό σε τέτοιες περιπτώσεις να εξαχθούν τα αναγκαία συμπεράσματα από άλλα δεδομένα. Εν πρώτοις θα ήταν απλό γύμνασμα στην εικότολογία. Και δεύτερον - και πιο σημαντικό - η αποτελεσματικότητα των κανόνων του διοικητικού δικαίου θα υφίστατο ανεπανόρθωτο ρήγμα.

10

Κάτι ακόμη για την κατακύρωση της τρίτης κλίμακας. Σύμφωνα με τον Καν. 19(β) η Υ.Ε.Π. έχει δικαιοδοσία μόνο για προσφορές που ξεπερνούν το £1.000.000 ή για προσφορές μεταξύ £500.000 μέχρι £1.000.000 όπου υπάρχει διαφωνία, οπότεν το θέμα παραπέμπεται σε αυτήν "με σχετική έκθεση εισηγήσεων" από τον Πρόεδρο του Κ.Σ.Π. Εδώ το θέμα δεν είχε σταλεί στην Υπουργική Επιτροπή όπως διαλαμβάνει ο Καν. 19(β), ούτε το ποσό έφτανε τα όρια που θέτει. Έτσι, εν πάση περιπτώσει, αναρμόδια αποφάσισε η Υ.Ε.Π. Αλλά όπως είπα η έλλειψη απόφασης και ή πρακτικών με οδηγεί στο συμπέρασμα πως είναι επιβεβλημένη η ακύρωση της πράξης.

15

20

Η προσφυγή πετυχαίνει. Η προσβαλλόμενη πράξη ακυρώνεται, όπως προβλέπει το άρθρ. 146.4(β) του Συντάγματος, με £150 έναντι των εξόδων της αιτηρίας.

25

*Η προσφυγή επιτυγχάνει με £150,-
έξοδα.*